

Syksyinen tervehdys!

Kuten Juho viimeksi kirjoitti, on Helsingin Kansanlähetysten nuorisotyössä tapahtunut viime viikkoina muutoksia. Pitkäaikainen ja loistava työntekijämme Antti Koskenniemi ei palannut enää Ryttylässä työskenneltyään vanhaan rooliinsa vaan siirtyi Sleylle. Olin itsekin haikein mielin hyvästelemässä Anttia ja kiitollisena kaikista yhteisistä vuosista ja yhteistyöstä lukuisissa muodoissa toivon hänelle kaikkea hyvää uusiin kuvioihin Karkussa. Nuorisotyötä ei kuitenkaan jatka Juho Ylitalokaan, jonka kanssa minulla oli ilo työskennellä silloin kun Antti oli poissa pariin otteeseen. Juhon on nyt viimein aika palata opintojen pariin, ja minua pyydettiin ottamaan nuorisotyöstä ja nuorten aikuisten illoista koppi. Ainakin kunnes vakituisen työntekijän rekrytointiprosessi saadaan hoidettua loppuun.

Olen Aurora Forma, eli Aukki, kesällä 23 vuotta täyttänyt Helsingin Kansanlähetysten nuorisotyön pitkäaikainen vapaaehtoistyöntekijä. Oman riparini kävin 8 vuotta sitten ja hyvin pian sen jälkeen löysin Helsingin Pointti - illat. Tuolloin tilat olivat vielä Kaisaniemessä. Melko pian muutettiin Karjalankadulle ja vetäjäksi saapui Antti. Kävin vakituisesti niin illoissa kuin Ryttylän nuortentapahtumissa. Muutaman vuoden kuluttua aloin siirtyä apuvetäjän rooliin Antin antaessa minulle yhä enemmän vastuuta ja ehkä noin vuodesta 2018 lähtien Pointilla on ollut kaksi vetäjää, ensin Antti ja minä ja sitten Juho ja minä. Samoin Ryttylässä aloin siirtyä kävijästä vastuunkantajaksi. Isosen rooliakin on tullut jonkin verran kokeiltua ja riparit ovatkin mielestäni ihmisen parasta aikaa. Niillä en tosin ole ollut vetäjänä - vielä.

Kuvassa yllä minä (vas.) ja eräs aktiivinen nuoremme. Päällä meillä on Stadin Pointin (minulla) ja Nuorten Maailman hupparit. Stadin Pointin hupparissa lukee takana englanniksi "missä kaksi tai kolme on koolla Minun nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään". Nuorten Maailman huppariin puolestaan on painettu Room.10:13 ja kohdan teksti lukee hihassa. Horisontissa Alppitalo.

Alla minä (keskellä) nuorten kanssa tänä kesänä. Kuvan on ottanut Minttu Manninen.

Olen asunut lähes koko elämäni Uudellamaalla ja viime vuonna kesän kynnyksellä muutin omaan asuntoon Helsinkiin. Ylioppilaaksi valmistuin vuonna 2018 Espoossa. Vapaa-aika kuluu kavereita ja tuttuja tavatessa, sarjoja katsellessa, kirjoja lukiessa sekä silloin tällöin kävelylenkeillä tai kuntosalilla. Pidän kaikista neljästä vuodenaikasta ja kesästä ehkä hiukan vähemmän ja syksystä hiukan enemmän kuin suomalaiset keskimäärin.

Tänä vuonna värjäytyvien lehtien ja sadepäivien mukana tuleekin suurehkoja muutoksia, kun työni nuorten parissa alkoi 26.8. Tai sanotaanko, että silloin siitä tuli paperillakin työtä. Tällä hetkellä työsuhteeni kestää 31.10. asti ja käynnissä on rekrytointi vakituisen nuorisotyöntekijän palkkaamiseksi. Hain itsekin tuota paikkaa, joten jatkoni tässä tehtävässä lokakuun jälkeen on vielä auki. Ehkä siitä tiedämme lisää seuraavan kirjeen aikaan.

Syyskausi käyntiin nuorten kanssa

Syyskuun alkupuolella vietimme Ryttylässä Pointti-leiriä. Kyseessä on tosiaan jatkoriparityylinen leiri, (jota tosin on viime aikoina muokattu niin että nekin, jotka eivät ripareilla olleet, ovat tervetulleita ja viihtyvät). Leiri oli ennätysasuuri. Oli upeaa nähdä, että ennätysellinen määrä riparilaisia kesällä tarkoitti myös ennätysuurta Pointti - leiriä eli nuoret olivat palanneet Ryttylään. Toivon että sama tulee näkymään myös niin paikallisissa nuortenilloissa kuin seuraavissa Ryttylän tapahtumissakin. Majoituspuitteet natisivat hieman liitoksissaan, jokaisen huoneen henkilömäärät venytettiin äärimmilleen, ruokalasta saattoi ruoka loppua hiukan kesken ja montsariin ujutettiin tuoleja niin paljon kuin vain järkevästi mahtui. Mutta nämä kaikki ovat kyllä sellaisia ongelmia joista tekee mieli lähinnä kiittää Jumalaa. Koko viikonlopun sai katsoa onnellisia jälleennäkemisiä kesän jälkeen, kuunnella runsasta puheensorinaa, seurata yhdessä urheiluvia ja iloitsevia nuoria, rukoilla heidän puolestaan ja tutustua tuoreisiin riparilaisiin. Sunnuntaina kokoonnuttiin vielä maantieteellisen sijainnin mukaan ryhmiin, kuten omankin riparini jälkeen aikanaan, ja olin vetämässä tutustumistilaisuutta monikymmenpäiselle pääkaupunkiseudun joukolle.

Luimme hieman Raamattua, kävimme nopean nimikierroksen, ja kutsuin jokaista Helsinkiin nuorteniltoihin eli Stadin Pointtiin. Toivon ja rukoilen, että moni uskaltautuu ja löytää sitä kautta vakituisen uskovien yhteyden osaksi arkeaan.

Minä Ryttylässä. Paidan tarina on pitkä ja hullunkurinen mutta lyhyesti: nuoret alkoivat kesällä käyttää yhä enemmän toteamuksia "aikamoista" ja "kaikenlaista". Homma kasvoi niin, että Pointti- leirillä myytiin 60 kappaletta paitoja joihin nuo sanat on painatettu. Se kuvaakin tätä melko hyvin: työ nuorten kanssa on aikamoista.

Tässä poseeraan kesällä leiriä vetäessä Puuha Peten kanssa (joka oikeasti on leirimme postilaatikko).

Kiitosaiheita:

- *suuri määrä uusia nuoria Kansanlähetyksessä*
- *uusi työni HEKL:ssä*

Rukousaiheita:

- *Työni HEKL:ssä*
- *Kesän riparilaisten sitoutuminen Kansanlähetyksen toimintaan ja seurakuntayhteyden syntyminen*
- *Vakituisen työntekijän rekrytointiprosessi*

Kiitos tuestasi!

--

Voit tukea Helsingin Kansanlähetyksen nuorisotyötä tilille:

Tili: FI33 8000 1001 5582 47
Viite 93156